

עמותת סיירת חרוב

מתוך ספרו של צ'יטה-השמיים אינם הגבול-חרוב

סיירת "חרוב" הייתה יחידת הקומנדו המובחרת של פיקוד המרכז, אחת ל"שקד" של פיקוד הדרום ו"אגוז" של פיקוד הצפון. חוליית הטרור הייתה בשליחות הפתיח המסונף לארגון השחרור הפלשתיני(אש"ף). קומץ ניסיונות

החבלה שביצע בשטח ישראל עד ; 196 הרשימו ואיימו פחות מפעולות הטרור

שביצעו המסתננים והפידאיון (שהקריבו נפשם במלחמת הקודש האסלמית)

בעשור הראשון לקיום המרינה.

שבועיים לאחר המלחמה התכנס בדמשק הוועד המרכזי של אש"ף והחליט

להעתיק את הפעילות המזוינת לשטחים שכבשה ישראל, ולתחומי מדינת ישראל. מחבלים שגויסו במחנות הפליטים ומקרב שכבות שוליים עירוניות קיבלו אימון צבאי ראשוני במחנות של הצבא הסורי. בסיוע חיל - המשלוח העירקי הועברו לירדן, שהפכה קרש קפיצה לגדה המערבית.

בטייסת המסוקים טרם העלו על הדעת שהמרדף באזור רמאללה עתיד להתפתח לשגרה מבצעית אשר תוליד בצה"ל את תורת המלחמה המוטסת בכוחות גרילה, ותעמוד במרכז של תקופה. צ'יטה רק שאל את עצמו בבוקר ההוא אם החכם שהעניק לטייסת את הכינוי "החרב המתהפכת", לא התכוון

1343 | ו - 4 4 3 השמים אינם הגבול

בסתר לבו לחרב המקראית שחסמה את דרכו של האדם לגן העדן, ואת דרכם שלהם אל המנוחה והנחלה.

מפקד הטייסת ציוות את רביעיית מסוקי הסיקורסקי-58 - הרגם הישן

בעל הקיבולת הרבה של עשרה עד שנים-עשר לוחמים - ותפס את מקומו

במוביל. אבל לפני שיצאו לדרך אמר לפקודיו בחוש נסתר שהפעם, יותר מתמיד, הם חייבים להצדיק את שם ה"חרב". לא עור "הקוואלריה המעופפת", עם הדימוי של חיל-פרשים שהעיתונים הרביקו להם בחיבה גלויה בחודש שעבר. בתמונות הם נראו אז מרחפים בשיירה מעל הכנרת כרי להנחית מעל קיבוץ תל-קציר את כוח הצנחנים שהשלים את כיבוש רמת-הגולן.

"לבלב', כאן 'ציפור'. אנחנו אצלכם בעור 5 דקות. מה הוראותיכם?"

"ציפורי, כאן 'לבלב'. הגששים שלנו גילו את עקבות החוליה לפני כשעתיים. עליכם להקפיץ כוחות שלנו קדימה כרי לחסום את דרכה לפני ירושלים."

"או-קיי, סמנו מקומכם בעשן."

הנחיתה הייתה זריזה וחטופה, ללא גינוני טקס. מפקד "חרוב" צייר בלשון מברקית את תמונת המצב כפי שהתרחשה קילומטרים ספורים מזרחה, בשיפולים הדרום-מזרחיים של הרי השומרון. רביעיית המסוקים התפצלה לזוגות והמריאה עמוסת לוחמים כדי לחבור אל הכוח הצמוד לגששים בנתיב העקבות.

ציטה היה מאוכזב. הוא לא ציפה שינצלו את שירותיו במגבלות של קומנדקר אווירי. כך לא מוצתה יכולתו המבצעית. הוא הציע שבדרכם לגששים ייסרק השטח הנראה לעין עד כדי בדיקת גוף של כל רמות חשודה שתנוע בו. לא אכפת היה לו לנחות ולנסוק בתכיפות. למטרות אלו המציאו את המסוק. מפקד הכוח לא חשב שבסמכותו להטריח את המסוקים מעבר למשימת התובלה הסתמית. הוא התייחס אליהם יותר ככלי תחבורה, לא ככלי מלחמה, אבל קיבל את ההצעה המפתיעה והחל לסרוק במשקפתו כל פיסת גבעה וכל נקיק של ואדי. עד שחברו לגששים נחתו פעמים אחרות וחקרו מקרוב כל מי שממעוף הציפור לא נראה בעיניהם כעובר אורח תמים. כאשר

מסוק אחר חנה על הקרקע, ריחף בן זוגו באוויר, סרק את הסביבה והגן עליו. בנקודת המפגש עם הגששים שמעו את הערכתם שהמחבלים רחוקים מהם שני קילומטרים לערך, אולם נדרשת סריקה יסודית של שטח רחב יותר כדי לוודא שהמרדף מתנהל בנתיב הנכון. הגששים הקציבו למשימה שעות רבות ונדהמו לשמוע מפי חיילי הכוח המוטס כי את רוב השטח כבר הספיקו לסרוק ומצאו אותו נקי. הם עדיין כלכלו את מעשיהם במושגי היבשה המסורתיים של חיל - הרגלים. המבצע יסתיים, איפוא, מוקדם ועם סיכויי הצלחה גדולים יותר. עוד קפיצת דרך מהפכנית בשטח ובמחשבה הצבאית.

בדיון קצר אלתרו תכנית פעולה. מסוק אחד יישאר צמוד לגששים, שני מסוקים יסרקו את יתרת השטח, והרביעי עם ציטה ידלג לקצה הנתיב המשוער של המחבלים. נקודה זו הייתה סמוכה לתל אל-פול, בשועפת שעל כביש רמאללה-ירושלים, לא הרחק מהגבעה שהמלך חוסיין החל להקים עליה את

מלחמת ההתשה 3 4 5

ארמונו. היה זה גם מקומה ההיסטורי של גבע בנימין וזירת הסיפור התנכ"י על הפילגש בגבעה. ציטה שיער שהמחבלים אולי התקדמו מעבר לחישובי הגששים. גם אם לא נעו כה מהר, ייתכן שהם יאטו או יעצרו כאשר יווכחו מרחוק בקבלת הפנים, וכך ידביקו אותם הדולקים אחריהם.

כעבור שעה לא ארוכה הודיע "ציפור 3" ל"ציפור 1" שהוא מזהה חמש דמויות, שהבחינו במסוק ומדלגות לסירוגין ממסתור למסתור.

"סמן מיד את מקומך ברימון עשן והתרחק מקו הראייה שלהם," ציווה

ציטה, "הם ינסו לפגוע בנו ברגע שיגלו כי הם לכודים."

"ציפור 3" עשה כפי שהתבקש, ושאר "הציפורים" באו בעקבותיו והנחיתו

את הכוחות בגבעות שמסביב לעמוד העשן. הטייסים הראו לאנשי "חרוב" את מיקומם על גבי המפות, והכוח נפרס בשטח. הגששים לא טעו. המחבלים נתגלו

כשלושה קילומטרים מהנקודה הראשונה. המסוקים חזרו לבסיס הסיירת כרי להטים מחלקת לוחמים נוספת ולהדק את המצור בעזרת התגבורת. כעבור חצי שעה התחולל קרב קצר. שני מחבלים נהרגו, אחד נפצע ושניים נשבו. כמות הנשק וחומרי החבלה שנשאו עליהם היתה "כאילו התכוונו לכבוש את ירושלים", כפי שהתפעל אחד הלוחמים הצעירים.

אחר - כך התכנסו צוותי המסוקים ומפקדי "חרוב" במועדון הסיירת. במשך שעות אחדות, עד רדת הערב, שחזרו וניתחו את פרטי המרדף המאולתר והליקויים שנתגלו במהלכו. על כל צרה שלא תבוא, תכננו בראשי פרקים איך לשכלל ולהדק להבא את שיתוף הפעולה עם המסוקים, כדי לקצר עוד יותר את קפיצת הדרך, ולייעל את תהליך כיתור המחבלים מרגע גילוי העקבות הראשונים. עדיין לא היה ברור אם האירוע היה חריג או תקדים. לא חלפו ימים רבים, והטייסת - שחתמה את קרבות מלחמת ששת הימים בהנחתת הצנחנים בדרום הגולן - הפכה להיות החוליה שתפתח את המלחמה הבאה ותמלא תפקיד מרכזי בעידן המרדפים המוטטים. סוף ההתחלה של עידן המסוקים בחיל, אשר יהיו בשנים הבאות נשק חשוב, כמעט מרכזי, במלחמה בטרור.

